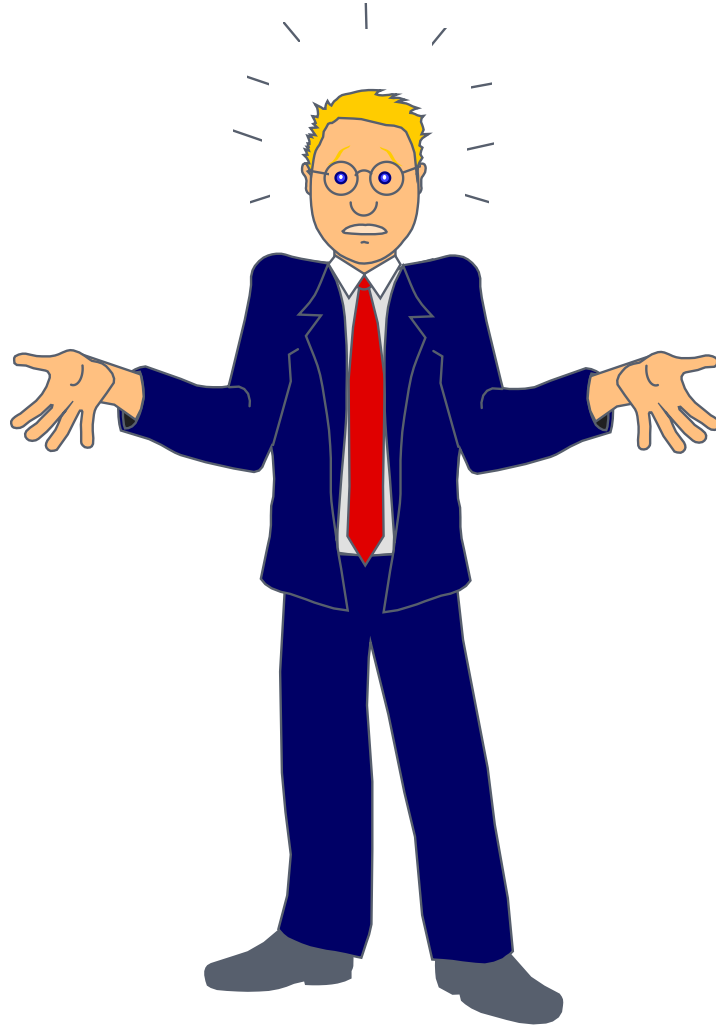

OLUMLU ÖĞRENME ORTAMI HAZIRLAMA- AİLE

ÇOCUK İÇİN “BAŞARI” NEDİR???

OKUL BAŞARISIZLIĞI NEDİR?

NEDENLERİ

- 1. BİREYSEL ÖZELLİKLER :
- Fiziksel ve duygusal hazır bulunuşluk düzeyi

2.EV VE AİLE ORTAMI

- Stres oluřturan olumsuz ev kořulları
- Ebeveynin aşırı baskısı ve beklentisi
- Özgüveni zedeleyici tutumlar (kabul görmeme, kişiliğine saygı duyulmama vb.)
- Kendi kendini yönetme eksikliği
- GÜdülenme yetersizliđi (teřvik ihtiyacı)
- Başarı konusunda anne-babanın tutumu (kıyaslama, ilgisizlik, tutarsızlık vb.)

3.OKUL VE ÖĞRETMEN

- Kalabalık sınıflar
- Öğrenciye başarı tecrübeleri yaşatarak özgüveni pekiştirmeme
- Öğrenmeyi sevdirici etkinliklerin eksikliği

- Bireyin öğrenebilmesi için 2 şart vardır:
- istek
- uygun bir öğrenme ortamı.

- Küçük yaştan itibaren sorumluluklar almaya başlayan çocuklar okul ortamına girdiklerinde yeni bir sorumluluk olan ders ve ödev sorumluluğunu da almakta güçlük çekmezler.

UYGUN ÖĞRENME ORTAMI

- Çalışma ortamını düzenleme
 - Çalışma odası ve masası
 - Sandalye
 - Sessizlik
 - Posterler
 - Çalışma köşesi
 - Çalışma masası sadece çalışmak içindir.

- Zihnin dağılmasını önleme
 - İç sebepler (hayal kurmak, endişelere kapılmak)
 - Dış sebepler (gürültü, dikkat dağıtıcı objeler, ısı, ışık vb.)
- Yatarak çalışmak
- Müzik
- Televizyon
- Cep telefonu

- Çalışma ortamında gerekli malzemelerin bulunması zamanı etkili kullanmayı kolaylaştırır.
- Uzun ödevleri kısa parçalara ayırmalı.
- Ödevlerini ona sürekli hatırlatmak yük gibi görünmesine neden olabilir. Başlarken yanında kısa süre durmak, yol göstermek olabilir.

- Okuldan geldiğinde onu kucaklamak, öpmek
- Okul çantasını hazırlama, ödevleri yerleştirme işini çocuğun yerine yapmamak
- Yaşa uygun dikkat süreleri olduğunu unutmamak, mola verdirmek.
- Yanlışlarını onun yerine düzeltmemek.

- Amaçların ve önceliklerin belirlenmesi
- Amaçlar listesi (amacı somutlaştırma)

ÇALIŞMAYI İSTEYİPDE ÇALIŞAMAMA...

- Çalışmayı sevmeme
- O dersi ve ya konuyu sevmeme
- Başka bir şey yapmayı istemek
- Başarısız olmaktan korkmak

“Çalışmam gerektiğini biliyorum ama çalışamıyorum” diyen öğrencilerin çoğunluğu gerçekte anne, babası istediği için çalışmalarını gerektiğini düşünür. Kendi gelecekleri bağlantısını kuramaz.

- ÇÜNKÜ **BİR BAŞKASININ AMACI** İÇİN İNSAN GAYRET HARCAMAZ.
- Ders çalışmaya başlamak ve sürdürmek için öğrencinin **kendine ait bir sebebi** olmalıdır.
(AMAÇ)
- Amaçlar MOTİVASYON'UN temelidir ve davranışlarınızı yönlendirir.

- Zamanı düzenlemek ve program yapmak

- İzleyeceği programlarda seçici olmalı
- Çok sevdiği programları ya da oyunları programını tam olarak uyguladığında hafta sonları kendine ödül olarak koyabilir
- Bekleme sürelerini, yolda geçen zamanını kitap okuyarak, ders notlarına göz atarak, kelime kartlarını tekrarlayarak değerlendirebilir
- Telefon konuşmalarını programlayabilir
- Davetsiz misafirlerle ayakta konuşabilir
- Onu hayat amaçlarında uzaklaştıran durumlara, arkadaşlara “**HAYIR!**” demeyi öğrenebilir

- Aile bu konularda rehberlik etmeli, model olmalı ve desteklemeli
- En iyi çalışma yöntemi,
- ÇALIŞMAK
- TEKRARLAMAK ***
- DİNLENMEKTİR....

NEDEN TEKRARLAMA?

KISA SÜRELİ VE UZUN SÜRELİ HAFIZA

- 1.Aşama: Bilginin kaydedilmesi.
- 2.Aşama: Depolanması
- 3.Aşama: Geri getirilmesi

Uygun şekilde kaydedilmiş ve depolanmış bilgiler geri gelebilir.

HAFIZA VE UNUTMA

- İnsan 20 dakikada öğrendiklerinin yarısına yakın bir bölümünü
- 1 saat içinde öğrendiklerinin %30'unu koruyabilmektedir.
- Zamanla hatırlanan miktardaki azalmanın nedeni zihne kısa süreli dinlenme aralıkları verilmemesidir.
- 20-40 dak çalışma+10 dakika tekrar+10 dakika dinlenme
- Hiç tekrar yapılmazsa öğrenilenin %80'i unutulur.

10 DAKİKA ARA NEDEN?

- Beden gevşer, zihin öğrendiklerini sağlamlaştırır.
- Beyin öğrenilenleri ayırıp yerleştirirken hatırlama eğrisi yükselir.

- **Başta ve sonda öğrenilenler** daha çok hatırlanır.
- **Göze çarpan kelimeler, isimler** daha iyi hatırlanır.
- **Canlı tasvirler, değişik garip tanımlamalar** daha iyi hatırlanır.
- **Önceden neyin, ne kadar çalışılacağı bilinmezse** daha az hatırlanır.
- **Yatmadan önce tekrar edilenler** ve sabah kalkınca aynı bilgileri gözden geçirmek bilgiyi pekiştirir.
- **Benzer bilgilerin ardarda çalışılması** unutmayı kolaylaştırır. Bu nedenle sözel dersle başlanıp araya matematik, fen gibi derslerin konması öğrenmeyi ve hatırlamayı kolaylaştırır.

BASKI ÇOCUĞUNUZUN VERİMLİ ÇALIŐMASINI SAĐLAMAZ

- Ne kadar çok baskı yaparsam ocuk o kadar çok çalıŐır ve o kadar çok öğrenir dűŐüncesi yanlıŐ ve çok zararlıdır. Bu dűŐünce aile ortamını cehenneme eviren en önemli etkendir. Őunu bilmelisiniz ki kendisi istemeden, sırf anne babasının baskısıyla çalıŐan đrenci, aslında çalıŐırmıŐ gibi grűnűr ama verimli çalıŐamaz. ANNE BABA SűREKLİŐ BASKI UYGULARSA , MIŐ GİBİ ÇALIŐMAK ÖĞRENCİDE ALIŐKANLIK HALİNE GELİR.

- ONA BİR YAŞAM KURMAYIN;
ÇOCUĞUNUZUN , KENDİ YAŞAMININ
MİMARİ OLMASINA YARDIMCI OLUN.

KENDİ YAŞAMINI YÖNETME SORUMLULUĞUNUN BİLİNCİNE VARMAK

Çocuğumuzun , yaşamının direksiyonunda kendisinin oturduğunu hissetmesi gerekir. Bir genç yaşamının direksiyonunda kendisinin oturduğunu hissetmediği sürece , istekle ve şevkle derslerine çalışmayacaktır. Sizin istemeniz, onu şevklendirmeye çalışmanız, zorlamanız, tehdit etmeniz, hediyeler vaad etmeniz taşıma su ile değirmen çevirmeye benzer. Onun yaşamının direksiyonuna kendisinin oturması ve yaşamının sorumluluğunun kendisinde olduğunun bilincine varması gerekir.

Çocuğunuzun bu benim yaşamım ve benim yaşamımın sorumluluğu bende ! bilincine varması kolay değil; ama çocuğunuzla ilişkinizde başara bileceğiniz en önemli ilk adım budur.

BU İLK ADIMI GERÇEKLEŞTİRMEDE İKİ ZORLUKLA KARŞILAŞA BİLİRSİNİZ;

- 1- Şimdiye kadar çocuğunuzu sürekli denetlemeye ve yönlendirmeye alışmış anne ve babalardan biriyseniz , çocuğunuzun KENDİ YAŞAMININ DİREKSİYONUNA oturması fikrini kuşkuyla,korkuyla ve güvensizlikle karşıyorsunuz. “ O daha küçücük çocuk, nereden bilisin neyi isteyip istemediğini! Nereden bilisin onun için neyin iyi , neyin kötü olduğunu dersiniz”

2. İkinci zorluk çocuğunuzdan gelebilir. Çocuğunuz , yaşamının direksiyonunda kendisinin değil sizin kalmanızı isteyebilir.

Belki bu ikinci ifade bazı anne babaları şaşırtacaktır, çünkü şimdiye kadar hep çocuklarının kendilerinden daha çok bağımsızlık istediği izlenimini elde etmişlerdir; gerçektende çocuk böyle bir bağımsızlık mücadelesi içinde olmuştur ve anne babasının her dediğine itiraz etmiştir; yapmışsa bile onların isteklerini gönülsüz ve isteksiz yerine getirmiştir.

İtiraz etmek, gönülsüz yapmak başka şeydir, yaşamının direksiyonun sorumluluğunu almak istemek başka şeydir! Çocuğunuz ikisi arasındaki farkı sezgisel olarak bilir.

- İki aile tanıyalım.
Çocuğun gelişimini;
- ***KÖSTEKLEYEN AİLE***
- ***DESTEKLEYEN AİLE***

- Köstekleyen ailede 5 yaşındaki Ayşe'nin önüne annesi 4 köfte koyar ve “hadi ye!” der. Ayşe 2 köfte yedikten sonra annesine doyduğunu söyler annesi “ hayır doymadın 2 köfteyle doyulur muymuş? “ tabağındaki bütün köfteleri bitireceksin der. Ayşe çok doydum yiyemeyeceğim dediğinde annesi “ bak yemiyorsun zayıflayacak , hasta olacaksın seni doktora götüreceğiz paramız yok hepsini ya bitir bitirmeden bu sofradan kalmayacaksın.” diye yanıt verir.

- Annesi açık açık söylemese dahi ona güçlü bir mesaj vermektedir. Bu mesaj şudur: sen doyup doymadığını kendin bilmezsin, ben bilirim. içinden gelen duygu ve düşüncelere inanma benim dediğimi yap, gerisine karışma.

YAŞAMININ DİREKSİYONUNDA BEN VARIM VE BÖYLE OLMASI GEREKİYOR.

Bu aile ortamında Ayşe dışarı çıkıp oynamak istediği zaman annesi “o zaman hırkanı giy” demiştir. Ayşe “anne üşümüyorum hava sıcak” dediğin de “sana hırkanı giy” dedim, “hırkanı giymezen seni dışarı bırakmam!” diye yanıt vermiştir.

Burada ki mesaj da aynıdır sen üşüyüp üşümeyeceğini bilmezsin, ben bilirim.

Hayatında böyle binlerce etkileşim yer alan Ayşe, annesinin, babasının ve diğer büyüklerinin “sen bilmezsin, büyükler bilir” mesajına gerçekten inanır ve ömür boyu bir başkası tarafından yönetilmeyi bekler hale gelir.

Artık kendi yaşamı için karar vermekten aciz hale getirilmiştir. *Kendi yaşamının direksiyonunda oturamayacağının ve oturmaması gerektiğini kabul eder.*

Özlem, çocuğun gelişimini destekleyen aile ortamında büyümektedir.

Özlem önüne konan köftelerden 2 sini yedikten sonra annesine doyduğunu söylediğinde, annesi peki kızım der. Ve Özlem bilir ki bir sonraki yemek saatine kadar ıvır zıvır yeme hakkı yoktur. Yemek zamanı gelince yenir ve bu, ailede birlikte yapılan bir iştir. Bu ailede hiç kimse her istediğini istediği zaman yiyemez Özlem ne kadar yiyeceğine karar vermekte serbesttir ama yemek yenirken bu ailenin üyesi olduğu ve bu ailenin üyesi olmanın getirdiği sorumlulukları bulunduğu ona sevgiyle ve açık seçik anlatılmıştır.

- Bir kişi arabanın direksiyonuna oturduğu zaman aklına geldiği gibi kullanamaz ; uyması gereken trafik kuralları vardır. trafik kuralları, hem sürücüyü hem de yoldaki diğer insanları korumak için vardır.

- Küçük Özlem, kendi yaşamının direksiyonundadır, ama direksiyonda olmanın her istediğini aklına geldiği gibi yapmak olmadığını da bilmektedir.kendi yaşamının direksiyonunda olmanın bir sorumluluğu vardır. Özlem'den bu sorumluluğun farkına varması beklenir.

- BAŞARILI İNSANLARDA BAŞARMA İSTEĞİ, HEVESİ, ŞEVKİ VARDIR. Başarılı insanlar çalışmaya başlarken kaygı stres yaşamazlar istek ,heves, şevk duyarlar. Çocuğunuzun başarma isteğini, hevesini, şevkini nasıl canlandırabilirsiniz? İlk yapacağınız şey çocuğunuza saygı duymaktır.Çocuğunuzun olduğu her ortamda onun sınırlarına ve sorumluluklarına saygılı olun. Onun yerine karar vermeyin o konuştuğu zaman dinleyin, onun düşünce ve duygularını yargılamayın, anlattığı olayları onun gözüyle görmeye çalışın(EMPATİ)

- SİZİN ÇOCUĞUNUZ EVRENDE TEKTİR. VE MUHTEŞEM BİR POTANSİYELLE DOĞMUŞTUR. ÇOCUĞUNUZLA ÇİFTÇİNİN YETİŞTİRDİĞİ AĞAÇLA KURDUĞU İLİŞKİ GİBİ BİR İLİŞKİ KURUN.

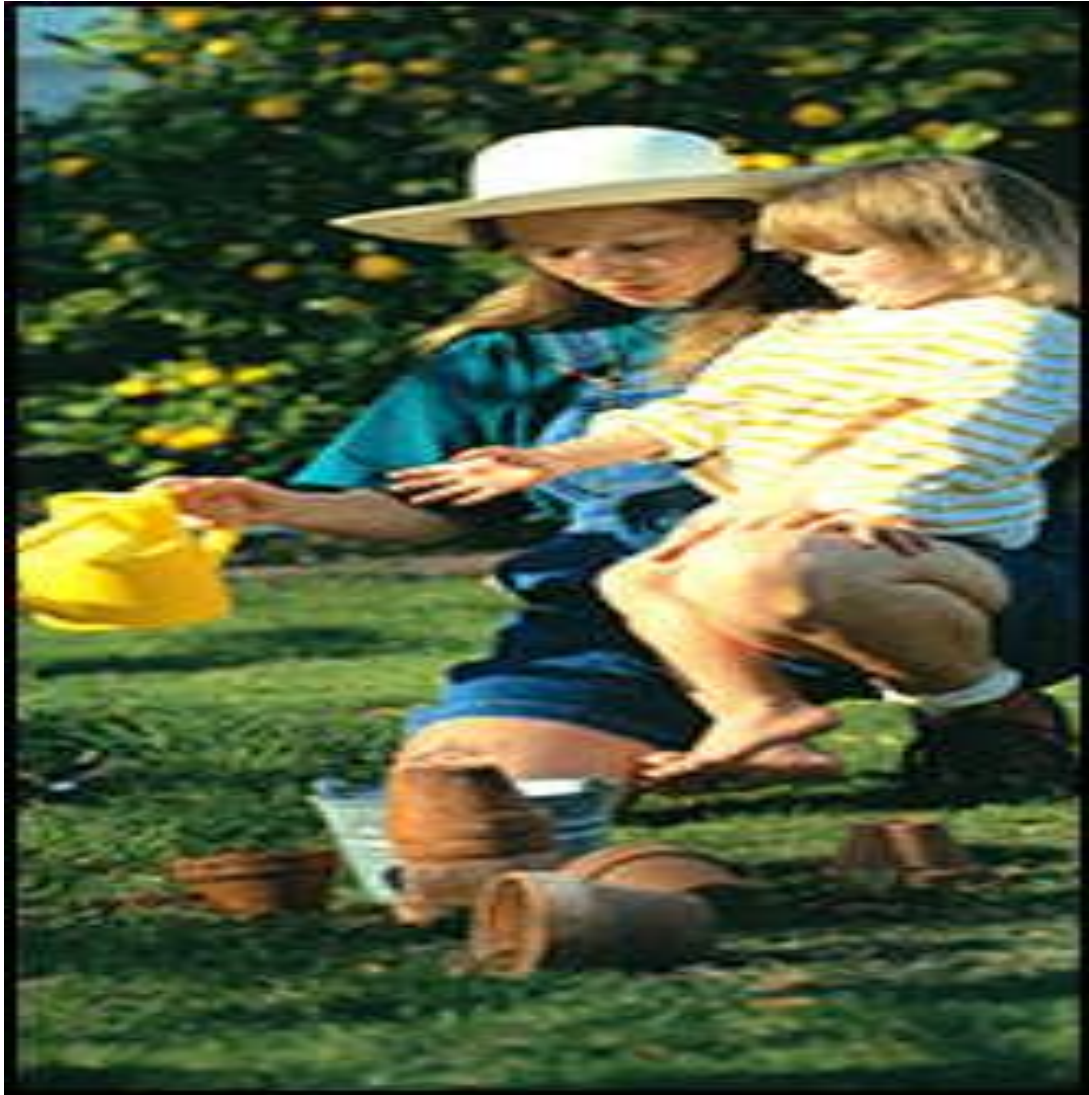
ÇİFTÇİ , AĞACIN ÖZÜNÜN NE OLDUĞUNU
BİLİR. VE O ÖZE SAYGISI VARDIR. ÇİFTÇİ O
ÖZÜN GELİŞMESİ İÇİN UYGUN ORTAM
HAZIRLAR.

ÇİFTÇİ ELMA AĞACINI
MUZ AĞACI YAPMAYA ÇALIŞMAZ.

- **Annelik, kanımızla, canımızla beslenip büyütülen ve bizim olan bir canlıyı, hem kendimizden bir parça sayma, hem de bizden apayrı, özel bir kimlik ve kişilik olarak tanıyabilme, öyle kabul edebilme, öyle kılabilme olgunluğu demektir.**

- **Annelik, bu tanıma ve kabulden sonra, onu hiç kimse ile karşılaştırmadan, olduğu gibi benimseyebilme, her gün daha ileriye yürüme savaşında destekleyebilme; onu herkesten üstün görmeden, eksik ve yanlışlarıyla, tek ve biricik olarak bağrına basabilmektir.**

- Annelik, hem kendi yaşamını eksiltmeden, yani “saçını süpürge etmeden” ve “senin uğruna nelere katlandım” demeden yaşamı sonuna kadar birlikte, dostça ve arkadaşça paylaşarak sürdürebilmektir,
- Annelik, durmadan konuşmak, nasihat etmek, söylev vermek değil, dinlemek, anlamaya çalışmak, onun gözleriyle bakabilmek, örnek olmak, olumlu bir model olarak örnek davranışlar ortaya koyabilmektir.

- Annelik, kendisi, ailesi ve toplumu için gerektiğinde “dur” diyebilmek; ona sınırların, hak ve özgürlüklerin farkına varabilecek bir olgunluk kazanabilmesi için yardım edebilmek; eylemlerinin sorumluluğunu görebilme ve taşıyabilme gücü kazandırmak demektir.

- Aile üyeleri arasında bozuk ilişkilerin, çocuğun okul başarısını olumsuz etkilediğini unutmamalıyız.
- Başarısızlıkları karşısında kişiliğini zedeleyici, onur kırıcı sıfatlar, sözler kullanmamalıyız.
- Çocuğun yanında aile sorunlarını tartışmamalıyız.
- Onu başkalarıyla kıyaslamamalıyız.
- Rüşvet vermeyelim, pazarlığa girmeyelim.

- Uygulamayı düşünmediğimiz bir cezayı tehdit aracı olarak kullanmayalım.
- Anne-baba olarak ortak tutum takınalım.
- Öğretmeni ile sık sık görüşelim. İşbirliği edelim.
- Aynı hatayı durmadan cezalandırmayalım. Tekrarlıyorsa nedenini araştıralım.
- Çocuğun iyi arkadaşlık ilişkileri kurmasına yardımcı olalım.
- Davranışlarımızla model olalım.

